

Юрій Дунаєв
Україна, Київ
(dunaev.levitski@gmail.com)

ПРИРОДА МАГНЕТИЗМУ. МАГНЕТИЗМ АСТРОНОМІЧНИХ ТІЛ, ЗОКРЕМА ЗЕМЛІ

© Юрій Дунаєв, 2023

Ключові слова

Магнетизм, магнетизм Землі, магнітний полюс, компас

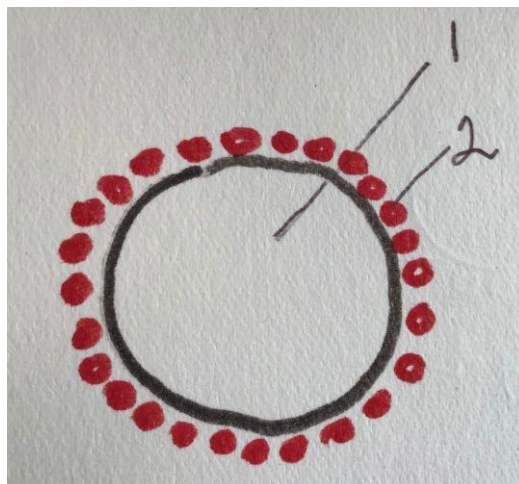
Реферат

Магнетизм виникає в разі утворення в газистому ефірі вихорів, котрі однією стороною притягають, а іншою відштовхують частки навколишньої матерії. Ефірові вихорі утворюються в разі руху відносно ефіру часток баріонової матерії (наприклад часток повітря) або електронів (наприклад електричного струму). Ефірові вихорі утворюються в вихорах реальних газів (наприклад атмосферного повітря) і зберігають їх направленість. Марс і Меркурій є немагнітними, бо вони позбавлені атмосфер. Венера є позбавленою помітного магнетизму через відсутність добового обертання. Магнетизм Землі є наслідком її добового обертання. Фізична суть земного магнетизму прихована в міріадах мікроскопічних магнітиків, що є втіленням міриадів ефірних вихорів, утворених при ковзанні зкмної атмосфери по космічному ефіру при добовому обертанні Землі. Зазначені вище мікроскопічні магнітики орієнтовані паралельно осі добового обертання Землі. Тому в магнітній системі координат магнітні силові лінії є видовженими перпендикулярно атмосферним вихорам. В географічній системі координат мікроскопічні магнітики є нахиленими відносно свого положення в магнітній системі координат під кутом $22,4^\circ$ і орієнтовані на позначені на карті магнітні полюси Землі.

=====

В моїй статті [1] зазначалось, що Всесвіт побудовано з атомно-молекулярної (баріонової) матерії, електроносфери, складеної з вільних електронів, і газистого ефіру, що заповнює собою весь простір, незайнятий частками баріонової матерії і електроносфери.

Починаючи пропонувану нижче статтю я хочу привертаючи увагу шановних читачів до прикладу, наведеному в одній з моїх останніх робіт [2]. В прикладі йдеться про формування магнітного поля навкруг провідника 1, по котрому проходить електричний струм, фізична суть котрого полягає в обертанні навкруг повздожньої осі провідника електронної хмари 2.

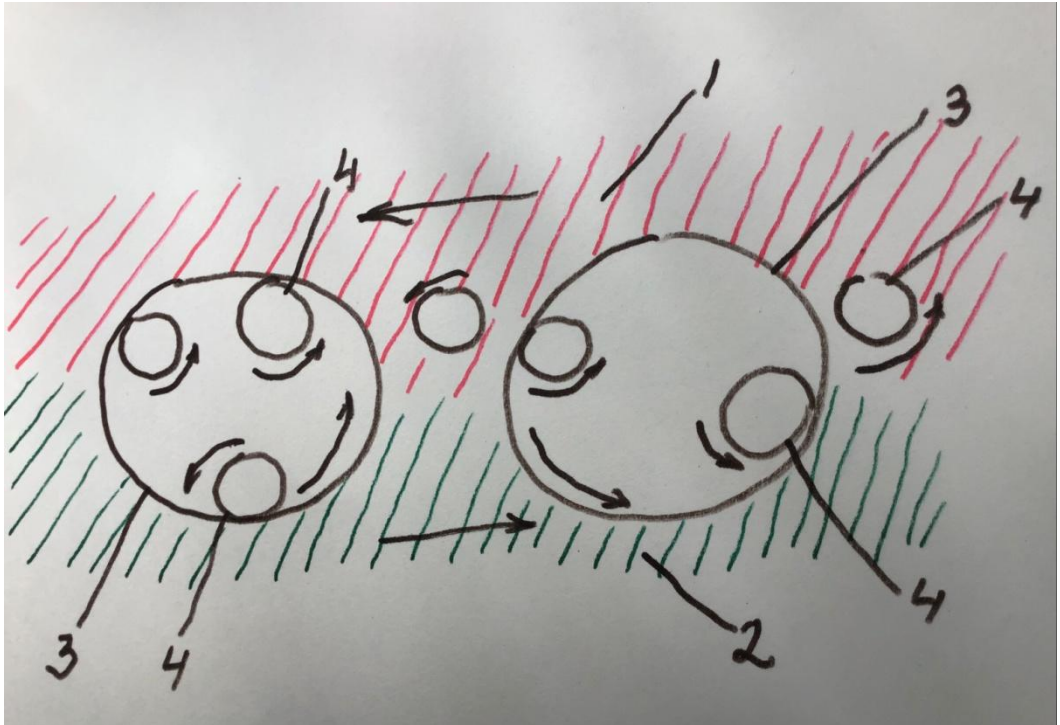

Фіг.1

Як можна зрозуміти з цього прикладу, обертовий рух електронної хмари залучає до обертання прилягаючі масиви ефірового газу, що супроводжується утворенням ефірових вихорів, котрі, на мою думку є мікромагнітами з сердечниками, видовженими уздовж осей обертання відповідних вихорів, і з полярністю, що задається напрямом їх обертання.

Можна припустити, що ці надмікроскопічні магнітики, будучи близькими один до одного, якимось сумуються, і ті уявні магнітні силові лінії, про котрі нам відомо ще з шкільних підручників, можна уявити як продукт сумування близьких магнітиків.

Як на мою думку, і цю мою думку я вважаю абсолютно новою, ефірові вихорі утворюються не лише при взаємодії з ефіром високошвидкісних електронів, а й при взаємодії з ним повільніших часток, таких як молекули атмосферного повітря Землі або інших астрономічних тіл.

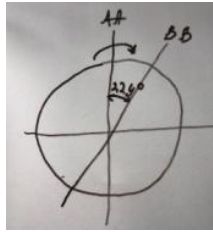

Фіг.2

На фіг.2 я, як зміг, зобразив формування ефірових вихорів при русі земного атмосферного повітря 1 відносно нерухомого космічного ефіру 2. Рух повітря відносно ефіру утворює декотрий супротивний крутний момент, що передається на повітряні вихорі 3, а з вихорів 3 на ефірові вихорі 4. Напрямок обертання останніх має співпадати з напрямом обертання часток повітря відносно космічного ефіру 2, а напрямом обертання ефірових вихорів визначає напрям дії утворених ними магнітників, причому ефірові вихорі можуть утворюватись, як мені здається, і без посередництва зазначених атмосферних вихорів. Зрозуміло, що напрям дії магнітників має бути перпендикулярним напрямку руху повітря. При обертанні навкруг їх власних осей масивних астрономічних тіл (Земля, Юпітер, Сонце) міриади надмікроскопічних магнітників сумуються, утворюючи магнітні структури колосальні (в разі, наприклад, Сонця або Юпітера) за своєю інтенсивністю

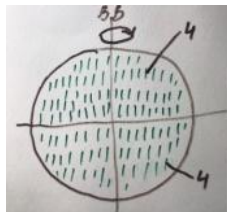
З викладеного вище стає зрозумілим, що для утворення магнітних полів астрономічних тіл останні потребують наявності на них істотних атмосфер і відносного руху межі цими атмосферами і космічною елоносферою..

Меркурій і Марс не відповідають цим вимогам через брак атмосфер, Венера не відповідає цим вимогам через практичну відсутність добового обертання.

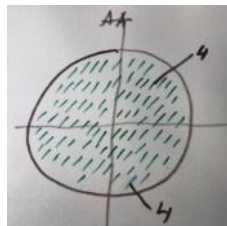
Фіг.3

Фіг.3 репрезентує зображення земної сфери, на котрому можна розглядіти вісь її щорічного обертання AA, що є перпендикулярною площині галактики. Точки перетинання земної поверхні з віссю AA є її географічними полюсами в географічній системі координат з її екватором, меридіанами і паралелями. Добове обертання Землі, однак, відбувається навкруг осі її добового обертання BB, нахиленої до осі AA під кутом $22,4^\circ$. Вісь BB перетинає земну поверхню в точках, що є північним і південним магнітними полюсами в магнітній системі координат, що має також свій магнітний екватор і свої меридіани і паралелі. Унаслідок добового обертання атмосфера Землі ковзає по умовно нерухомому космічному ефіру, утворюючи атмосферні вихорі 3 і ефірові вихорі 4 (див. фіг.2.), що як уже сказано є мікромагнітиками, орієнтованими перпендикулярно напрямку обертання атмосфери, тобто паралельно осі BB.

Фіг.4

На фіг.4 зображена земна сфера в магнітній системі координат. По поверхні сфери більш-менш рівномірно розкидано магнітики 4, паралельні осі обертання BB і орієнтовані назустріч одному з магнітних полюсів.

фіг.5

Ту ж саму сферу з тими ж самими магнітками ми можемо розглянути в географічній системі координат (фіг.5), нахиливши зображення фіг.4 на $22,4^\circ$ і в результаті одержавши хрестоматійну картину магнітного поля Землі.

Висновки:

- 1) Магнетизм виникає в разі утворення в газистому ефірі вихорів, котрі однією стороною притягають, а іншою відштовхують частки навколишньої матерії;
- 2) Ефірові вихорі утворюються в разі руху відносно ефіру часток баріонової матерії (наприклад часток повітря) або електронів (наприклад електричного струму);
- 3) Ефірові вихорі утворюються в вихорах реальних газів (наприклад атмосферного повітря) і зберігають їх направленість;
- 4) Марс і Меркурій є немагнітними, бо вони позбавлені атмосфер;
- 5) Венера є позбавленою помітного магнетизму через відсутність добового обертання;
- 6) Магнетизм Землі є наслідком її добового обертання;
- 7) Фізична суть земного магнетизму прихована в міриадах мікроскопічних магнітків, що є втіленням міриадів ефірних вихорів, утворених при ковзанні зкмної атмосфери по космічному ефіру при добовому обертанні Землі;
- 8) Зазначені вище мікроскопічні магнітики орієнтовані паралельно осі добового обертання Землі. Тому в магнітній системі координат магнітні силові лінії є видовженими перпендикулярно атмосферним вихорам.
- 9) В географічній системі координат мікроскопічні магнітики є нахиленими відносно свого положення в магнітній системі координат під кутом $22,4^\circ$ і орієнтовані на позначені на карті магнітні полюси Землі.

Бібліографія:

- 1) Юрій Дунаєв, Незвична фізика, незвична космологія /[Research Papers-Cosmology/Download/8953](#)
- 2) Юрій Дунаєв, Магнетизм і електрика. Як генерується електричний струм /[Research Papers-Mechanics / Electrodynamics/Download/9522](#)